

Endvidere har Justitsministeriet med hjemmel i § 165, stk. 1, ved bekendtgørelse nr. 550 af 25. juli 1990 med senere ændringer fastsat regler om vederlag til stævningmænd.

Det foreslås, at adgangen til at fastsætte regler om vederlag for forkyndelse skal tilkomme Domstolsstyrelsen. Denne opgave har hidtil ligget i Domstolsafdelingen og må også efter etableringen af en styrelse naturligt høre hjemme i forbindelse med de øvrige administrative opgaver vedrørende domstolene.

De administrative regler om forkyndelse, der tidligere var en del af retsplejeloven, og som også vedrører politiets forhold, findes fortsat at burde fastsættes af justitsministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til nr. 25 (retsplejelovens § 188)

Efter den gældende regel i § 188 fastsætter justitsministeren regler for godtgørelse til vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet.

Det er af Domstolsudvalget foreslået, at det også fremover skal være ministeren, der har den almindelige kompetence til at fastsætte generelle regler med hjemmel i lovgivningen, og som et eksempel herpå nævner udvalget fastsættelse af regler om godtgørelse til vidner i retsplejelovens § 188.

Justitsministeriet finder imidlertid, at det vil være rigtigst på dette område at delegerer kompetencen til at fastsætte generelle regler til Domstolsstyrelsen, og bestemmelsen i § 188 foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til nr. 26 (retsplejelovens § 1043, stk. 2)

Efter den gældende regel i § 1043, stk. 2, kan justitsministeren bemyndige universitetslærere til at virke som dommere ved de kollegiale retter med undtagelse af Højesteret, uanset at antallet af dommere herved overstiger det for retterne fastsatte antal dommere.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 44 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, kan justitsministeren meddele midlertidig beskikkelse som landsdommer udover det antal dommere, der er fastsat for landsretterne. § 1043, stk. 2, foreslås som følge heraf ophævet som overflødig.

Til § 2

Tjenestemandsløven

Til nr. 1 (kapitel 7)

Den nugældende bestemmelse i kapitel 7 i tjenestemandsløven (§ 34) indeholder en særbestemmelse for dommere. Bestemmelsen indebærer, at dommere undtages fra en række af tjenestemandsløvens bestemmelser, således kan dommere eksempelvis kun ansættes varigt og ikke på prøve eller åremål. Ligesom dommere er undtaget fra bestemmelserne i tjenestemandsløvens §§ 11-13 om tjenestemænds pligter til at gøre tjeneste i andre stillinger.

Ved den foreslåede ny affattelse af bestemmelsen i § 34 indføres tilsvarende en række særbestemmelser for retsassessorer.

Retsassessorer er således efter forslaget undtaget fra reglerne i tjenestemandsløvens § 12, stk. 2 og 3, om pligt til at påtage sig anden stilling uden for sit hidtidige ansættelsesområde.

Endvidere finder tjenestemandsløvens regler om suspension og disciplinærfølgning (tjenestemandsløvens §§ 19-25) ikke længere anvendelse på retsassessorer, jf. retsplejelovens § 55 i lovforslaget, ligesom reglerne om afskedigelsesvarsel efter tjenestemandsløvens § 28 og høringsreglerne i tjenestemandsløvens § 31 ikke skal iagttages, når afskedigelse sker ved dom.

Retsassessorerne undtages ligesom dommerne fra sager for Tjenestemandsrätten om kollektive overtrædelser af tjenestemandsløvens § 10 (faglige aktioner) (tjenestemandsløvens § 53, stk. 1, nr. 2 og stk. 4, § 54 og § 54 a, stk. 2). Overenskomstansatte dommerfuldmægtige vil imidlertid fortsat ved en voldgiftssag kunne pålægges bod ved kollektive arbejdsnedlæggelser.

Til § 3

Konkursloven

Ved bestemmelsen delegeres kompetencen til at beskikke fagkyndige tillidsmænd fra Justitsministeriet til Domstolsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til § 4

Lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr

Ved bestemmelsen delegeres kompetencen til at beskikke medlemmer af husdyrvoldgiftsretterne fra Justitsministeriet til Domstolsstyrelsen.